

ale přiklíš se tím nezabývat, jen to posílilo její světlavost. Začala odstraňovat větve a kameny. Šlo to však líz, než si Lilly myslela. Nakonec to však nemohla a dobírala. Vstoupila do jeskyně. Světlo bylo matně růžové. Lilly se vydala vsadit proti němu. Zjistila, že čím jde dál, tím se světlo rozlívá. „Na konci téhle jeskyně musí něco být, něco, co to světlo vyhraňuje“, promyslela si. Světlo začalo silně zářit a pro Lilliny oči bylo už téměř neresitelné.

Konečně uviděla východ z jeskyně. Před Lilly se objevil jen růžavý světlo. Když si tomu její oči začaly přivykat, uviděla matné obrysy. Byly daleko, až za východem z jeskyně a navíc byly zahalené do růžové mlhy. Rozkřikla se k východu z myšlenkou, co to může být. Když vyběhla z jeskyně, ze všech stran zvolala: „Je tu někdo? Někdo, je tu někdo?“ Neslyšela však žádnou odpověď. Její oči si však už přivykly. Lilly přehvapeně vyvalila oči a zalapala po dechu. Uviděla totiž domy, ale ne zděné, ale chatrce ze dřeva a trávy, podobné těm v Africe. Když se podívala na oblohu, zjistila, odkud se bere ta zář. Nebe zde bylo v odstínech růžové, které přecházely do odstínů fialové a porcelánové modře. Na zem neviděla, protože ji zahalovala světla růžová až bílá mlha. Lilly znovu zvolala: „Je tu někdo!“, ještě hlasitěji než dříve. Když ji nikdo neodpovídal, vydala se k jedné z chatrčí.

Neměla dveře, jen obrovský otvor. Věsta jíim. Uvnitř byly dvě hlácky naproti sobě, pravděpodobně sloužící jako stůl, a uprostřed místnosti pláň ohně. U ohně seděla postava. Ohlédla si ruce. Lilly ji lehce poklepala na rameno. Postava se otočila. Byl to kluk, který mohl být stejně starý jako Lilly. Lilly mu řekla: „Ahoj.“ Kluk tiše odpověděl: „Ahoj, co tu děláš?“ Lilly se nadechla, aby vysvětlila, jak se sem dostala, ale kluk ji přerušil a rozkřičel se na ni: „Co tu vůbec děláš? Tohle je můj dům! Vypadni! Ty tu chceš hrát?“ Lilly nešťavnatě odsekla: „Ne! Co tu vůbec děláš ty? Kdo jsi? Tohle je máma.“ Postava už mírněji odpověděla: „Promiň, ale mysl jsem si, že mi chceš ukázat jídlo.“ Při slove jídlo si Lilly leprve uvědomila, jaký má roztřesený hlas. Zvolala si mikinu a podala ji tomu klukovi, ale ihned toho raději natrvala. Kluk měl stále na sobě jen protřhané džíny a tričko s teniskami, ale přesto mikinu odmítl. Lilly si ji zase odněm oblékla. Kluk pro chvíli promluvil: „Ja' jsem Nick a ty? Lilly odpověděla: „Ja' jsem Lilly, ale rádyj mi prosím